

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1078/2015

17.12.2015. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 30. и 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адвоката Б.С., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу Кв 239/15 од 12.08.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1430/15 од 16.09.2015. године, у седници већа одржаној 17.12.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу Кв 239/15 од 12.08.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1430/15 од 16.09.2015. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Шапцу Кв 239/15 од 12.08.2015. године, одбијен је као неоснован захтев окривљеног М.М. и његовог браниоца, адвоката Б.С., за доношење решења којим ће се утврдити да је наступила апсолутна застарелост извршења казне затвора у трајању од две године и десет месеци, која је окривљеном изречена правноснажном пресудом Вишег суда у Шапцу К бр.80/14 од 13.05.2015. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1430/15 од 16.09.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.М., изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног М.М., адвокат Б.С., у смислу члана 485. став 1. тачка 1. и члана 485. став 2. ЗКП, у вези члана 107. став 2. КЗ и члана 16. став 5. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи другостепено решење тако што ће утврдити да је наступила апсолутна застарелост извршења казне затвора у трајању од две године и десет месеци, која је окривљеном

изречена правноснажном пресудом Вишег суда у Шапцу К 80/14 од 13.05.2015. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног М.М. у захтеву за заштиту законитости истиче да је Виши суд у Шапцу своју одлуку о одбијању захтева за доношење решења којим ће се утврдити да је наступила апсолутна застарелост извршења казне затвора у трајању од две године и десет месеци, која је окривљеном изречена правноснажном пресудом Вишег суда у Шапцу К 80/14 од 13.05.2015. године, односно Апелациони суд у Новом Саду своју одлуку да одбије жалбу окривљеног, заснивају на ставу да наведена пресуда не представља одлуку којом је по ванредном правном леку окривљеном смањена казна, чиме су на штету окривљеног повредили одредбе члана 107. став 2. КЗ и члана 16. став 5. ЗКП. У вези са тим бранилац окривљеног у захтеву указује да је пресуда Вишег суда у Шапцу К 80/14 од 13.05.2015. године, донета након поступка који је спроведен по захтеву за понављање кривичног поступка завршеног правноснажном пресудом Окружног суда у Шапцу К 3/08 од 05.05.2008. године, и да самим тим представља одлуку која је донета по ванредном правном леку, а како је том пресудом окривљени осуђен на мању казну затвора од оне на коју је осуђен ранијом пресудом, то су нижестепени судови били у обавези да у конкретном случају примене одредбу члана 107. став 2. КЗ, имајући у виду да је одлуком суда по ванредном правном леку (пресуда Вишег суда у Шапцу К 80/14 од 13.05.2015. године), окривљеном изречена казна смањена, те је у том смислу време потребно за наступање застарелости требало утврдити према новој казни, а ток застарелости рачунати од раније правноснажне пресуде – пресуде Окружног суда у Шапцу К 3/08 од 05.05.2008. године.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву наводи и то да се ни у ком случају није могла донети одлука којом се захтев одбија, већ је требало применити члан 16. став 5. ЗКП, и сумњу у погледу примене одредаба кривичног закона, решити у корист окривљеног, с обзиром да је до такве сумње дошло због пропуста суда приликом израде форме изреке пресуде која је донета у поновљеном поступку.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац чија су права ограничена правима које у поступку има окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреда закона из члана 107. став 2. КЗ, и члана 16. став 5. ЗКП, зато је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног М.М., оценио као недозвољен, при чему овај суд напомиње да постоји могућност подношења иницијативе Републичком јавном тужиоцу који је овлашћен да због наведених повреда закона поднесе захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић